

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди**

Факультет іноземної філології

**До 220-ої річниці
з дня заснування університету**

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г. С. СКОВОРОДИ**

Збірник тез наукових доповідей

Випуск 5

Електронне видання

Харків – 2024

<i>Гриценко Владислав</i>	
До поняття мови ворожнечі у сучасному мовознавстві	24
<i>Докка Галла</i>	
Термін як основа метамови наукового дискурсу	25
<i>Dolhoborodov, Dmytro</i>	
The Significance of Metaphors in TED Talks	26
<i>Дяченко Альона</i>	
Потенціал розширення педагогічного використання Canvas	28
<i>Єгорова Вероніка</i>	
Назви серіалів як особливий різновид онімів	29
<i>Заборовський Микола</i>	
Особливості графічного оформлення тексту та стилізація мови персонажів у романі Р. Кіплінга «Світло згасає»	31
<i>Івахно Світлана</i>	
Функціонально-комунікативні особливості газетного англомовного заголовка	32
<i>Івашко Наталія</i>	
Лексична репрезентація лінгвокультурних понять в англійській мові	34
<i>Капканець Олександра</i>	
Основні способи створення неологізмів у сфері ІТ у сучасній англійській мові	36
<i>Карімова Ангеліна</i>	
Інтертекстуальність у літературі постмодернізму	38
<i>Клочко Аліса</i>	
Термін як перекладознавча одиниця	39
<i>Кононенко Анна</i>	
Проблема відтворення онімів у процесі перекладу художніх творів	40
<i>Крат Євгенія</i>	
Актуальні проблеми та перспективи використання автентичних відеоматеріалів на уроках іноземної мови	42

гравітації». Ці автори використовують різні постмодерністські прийоми, такі як інтертекстуальність, метафора, парадокс і самопізнання.

Отже, інтертекстуальність у постмодерністській літературі сприяє створенню поліфонічних і множинних текстів, які не обмежені жанровими чи стилістичними рамками. Вона допомагає вирішити проблеми причетності та авторства, а також підкреслює важливість читацької активності в розумінні та інтерпретації текстів.

ТЕРМІН ЯК ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧА ОДИНИЦЯ

Аліса КЛЮЧКО

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент І.М. Каминін

Термін – це слово чи словосполучення, що має закріплене в процесі історичного розвитку або за умовною домовленістю значення. Воно відображає певне поняття в спеціалізованій галузі. Будучи одиницею мови, термін узагальнює результати досвіду і практичної діяльності людей у певній області. Він фіксує професійні та наукові знання про властивості об'єкта, який ним позначається. За допомогою дефініції термін розкриває суттєві ознаки і виражає певне спеціальне поняття. Кожен термін має відносно стає значення та виконує функцію семантичного розрізнення понять у різних терміносистемах. Подібно до загальноживаних слів, терміни володіють потужним структурно-семантичним потенціалом, а їх словотвірні парадигми відкривають перспективи для подальших досліджень.

У перекладацькій практиці термін розуміється як слово чи словосполучення, що позначають конкретні предмети і поняття, які використовують фахівці в певній галузі. Термінами можуть бути як слова, що вживаються виключно в рамках науково-технічного стилю, так і загальноживані слова, які набувають специфічного значення в певній професійній галузі, зберігаючи при цьому основні значення, добре відомі широкому загалу. Тобто в ролі термінів виступає 1) вузькоспеціальна лексика, обмежена рамками професійного спілкування; 2) багатозначні загальноживані слова зі спеціальними значеннями в певних професійних контекстах.

Основним прийомом перекладу термінів є використання лексичних еквівалентів. Еквівалент – це стала відповідність між словами двох мов, що точно збігається за значенням. Терміни з наявними еквівалентами у мові перекладу відіграють важливу роль, адже саме вони є опорними у тексті. Переклад англійських термінів українською мовою вимагає обізнаності перекладача у тій галузі, якої стосується текст, розуміння значення англійських термінів та знання відповідної української термінології. Під час перекладу наукової літератури з англійської мови українською важливу роль відіграє взаємодія терміна з контекстом, завдяки чому проявляється й уточнюється значення слів. Тому для адекватної передачі англійських термінів українською перекладач повинен не лише знати термінологію обох мов, а й розуміти контекст, в якому використовується термін.

Переклад багатокomпонентних термінів включає два основні етапи – аналітичний та синтетичний. На аналітичному етапі відбувається розкладання терміна-словосполучення на складові компоненти та їх окремих переклад. Для цього необхідно чітко їх ідентифікувати. Важливо також з'ясувати семантичні зв'язки між частинами та їх відношення до головного компонента. Після детального аналізу структури й значення терміна можна переходити до синтетичного етапу – відтворення всього терміна мовою перекладу.

Отже, терміни є важливою складовою мови науки і техніки. Вони позначають конкретні поняття та об'єкти певної професійної галузі. Переклад термінів вимагає від перекладача ґрунтовних предметних знань, розуміння контексту та володіння терміносистемами обох мов. Основними труднощами при перекладі термінів є багатозначність, відсутність відповідників у мові перекладу, наявність різних підходів до тлумачення одного терміна. Для подолання цих складнощів перекладач застосовує такі основні прийоми: використання лексичних еквівалентів чи аналогів, описовий переклад, транскрипцію, калькування тощо. Усебічний аналіз лексико-семантичної структури й контекстних зв'язків термінів є запорукою адекватного відтворення їхніх значень мовою перекладу та досягнення еквівалентності спеціальних текстів.

ПРОБЛЕМА ВІДТВОРЕННЯ ОНІМІВ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ

Анна КОНОНЕНКО

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент О.В. Зосімова

Відтворення онімів у перекладі часто викликає певні труднощі. З огляду на специфіку функцій власних назв у процесі комунікації між людьми, їх переклад потребує особливого підходу, що може відрізнитися від підходів, які традиційно застосовують для відтворення засобами іноземної мови інших лексичних одиниць.

Основна й водночас універсальна функція власних назв полягає в індивідуальному ідентифікуванні окремих об'єктів. Разом із тим, оніми відображають специфічні реалії й належать до фонової лексики. Власні назви часто містять важливу інформацію, яка може бути незрозумілою для тих, хто не знайомий із відповідною культурою. У художньому творі – передусім літературному або ж творі кіномистецтва чи анімації, власні назви створюють особливий простір імен, або ономастикон художнього твору.

Ономастична лексика давно перебуває у фокусі уваги вчених. У працях сучасних лінгвістів аналізується семіотична природа власних назв, особливості їх семантики та інші аспекти. Дослідженню перекладу онімів присвятили свої праці, зокрема, М. Бережна [2], О. Бока [3], А. Гудманян [4], Л. Коломієць [6], О. Пеліна [7] та інші вчені. Більшість праць із перекладознавства фокусуються на перекладах у контексті англо-українського порівняння.

Ефективність використання онімів у художньому творі залежить від тісної взаємодії між автором і читачем / глядачем, який здатний розуміти